

דרך הבעל שם טוב

פרשת פנחס | כ"א תמוז תשפ"ד | גליון מס' 382

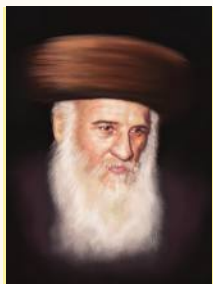

י"ד ע"י עמותת 'דרך הבעש"ט' ע.ר. 580660942

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
20:54	20:24	19:16	תל אביב
20:53	20:23	19:21	ירושלים
20:51	20:20	19:04	באר שבע
20:52	20:20	19:13	

הרב שי עטרי הי"ד
עפ"י דרכו של הרה"צ
ר' אשר פריינד זיע"א

העלון מוקדש לעילוי נשמת קלרה חתון בת סלחה ע"ה
משפחת מעדני גורמה

אם ברצונכם להקדיש את העלון ליקירכם, חייגו: 03-30-90-900
שלוחה 0

בנק לאומי | סניף 856 מ.ח. 5335809
ע"ש 'דרך הבעל שם טוב'
קוד מוסד: 24791

פנינים על הפרשה

שלום מתוך ענוה

לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום (כה, יב)

צריך להבין איך השכר על מעשה הקנאות של פינחס היה דווקא נתינת ברית 'שלום'. הקנאות הקדושה של פנחס מראה על יראת שמים, על מסירות נפש גדולה למען ה'. אבל מה הקשר לשלום?

בכדי לבאר את העניין, נתבונן בעוד פסוק המופיע בפרשת בלק (פרק כה, פסוק ז) "וירא פינחס בן אלעזר הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו". מה ביאור המילים "ויקם מתוך העדה", למה לא כתוב "ויקם ויקח רומח בידו"? אלא, פה התורה כותבת מהיכן שאב פינחס את הכוח לעמוד מול כל שבט שמעון באומץ, לקחת רומח בידו ולהרוג את נשיא שבט שמעון. אומרת התורה "ויקם מתוך העדה" - הכוח שלו לקום ולעשות מעשה היה כי הוא חש שהוא "מתוך העדה". שהוא לא יותר טוב מאף אחד אחר בעדה.

את הרעיון הזה כותב חידושי הרי"מ בפרשתנו על הפסוק "בקנאו את קנאתי בתוכם": "שלא הפריד עצמו מכלל ישראל ח", הגם שלא נתפעלו א' מבני ישראל לנקום כדון קנאין פוגעים רק פינחס לבדו, עם כל זה נאמר בתוכם, כי היה תוך כלל ישראל, עד שהיה ממש בעיניו חטא ישראל כאילו הוא החוטא".

כלומר, פינחס אחז במחשבתו שהוא לא יותר טוב אפילו מזומרי החוטא!! עד כדי כך הוא היה חי שפילות וענוה, ולא הייתה לו טיפת התנשאות והרגשת גדלות על מישהו. זה נקרא "ויקם מתוך העדה". הרגשה זו נתנה לו את הסייעתא דשמיא לעמוד במסירות נפש ולקנא את קנאת ה'. כך קידש את ה' ברבים ויצא בשלום.

הקנאות של פינחס נבעה ממקור טהור. לא מהרגשת גדלות והתנשאות על החוטא, אלא משיא הענוה והשפילות. ולכן הייתה זו קינאה ראויה וקדושה.

לכן זכה פינחס לקבל את ברכת ה'שלום'. כי המקור של כל הפעולה שלו נבע מכך שהיה חי בענוה ולא הרגיש יותר שהוא יותר צדיק מאחרים. ולכן גם השכר שלו היה 'שלום' שעניינו אחדות עם כלל ישראל והשלום נהיה כשיש ענוה.

קליפות מדין - התאוות והשקר

כי צורים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי וגו' (כה, יח)

כתוב בספר אילנא דחיי שהמדיינים מסמלים שתי קליפות שמונעות מהאדם לעבוד את ה' כראוי - פעור וכזבי. 'פעור' זה הכח שנמצא בעולם שגורם לאדם להדבק בגשמיות. תאוה להדבק בכל זוהמה וטומאה שקיימת בעולם.

'כזבי' זו קליפה שמפיצה בעולם כח של שקר וכזבים.

כח השקר שמגיע מקליפת 'כזבי', גורם לאדם שגם בראותו כיצד הוא נופל ונכשל בעבירות, לא יהיה מוכן להודות

באמת שלו שאינו מסוגל להתגבר לבדו על היצר הרע, אלא חושב שהוא מסוגל לבד, וזו הייתה נפילה חד פעמית וכו'. לכן לכח הזה קוראים 'כזבי' - הוא מכזב באותו ה', בהכרה שחייבים את ה'.

מדין מביאים שתי בעיות גדולות שלא מאפשרות לשוב בתשובה. משום שאם היה רק את קליפת 'פעור', האדם היה רואה שהוא נמשך לטומאה ומודה באמת שאינו יכול לבדו, ואז ה' היה עוזר לו ומציל אותו. אולם ברגע שקיימת אצל האדם גם את קליפת 'כזבי', אינו מודה באמת שהוא לא מסוגל, וממשיך להתעקש שיכול לבדו, ואז לבדו ללא עזרת ה', הוא ממשיך להכשל עוד ועוד חלילה. ואין מוצא מהמעגל המסוכן הזה אלא אם כן יודה באמת שהוא חייב את ה'.

משה רבינו נקבר מול בית פעור, כדי לסמל כי גם אם יש פעור, ברגע שיש מידת האמת של משה רבינו אפשר להינצל מפעור. העיקר שיוציאים מקליפת 'כזבי'.

מנהיג ראוי

יפקד ה' אלקי הרוחת לכל בשר איש על העדה. אשר יצא לפנייהם ואשר יבא לפנייהם ואשר יוציאים ואשר יביאים וגו' (כו, טו יז)

המילים של הפסוק נראות כפולות וחוזרות על עצמן. לכן מסביר רש"י: "אשר יצא לפנייהם - לא כדרך מלכי האומות, שיושבים בבתייהם ומשלחין את חיילותיהן למלחמה, אלא כמו שעשיתי אני, שנלחמתי בסיוחן ועוג..".

וצריך להבין מה הביאור במילים הנוספות "ואשר יבא לפנייהם ואשר יוציאים ואשר יביאים"?

אלא, לפי מה שמסביר רש"י שמדובר כאן על יציאה למלחמה, ניתן לומר שמשה רבינו מבקש שיהיה לעם ישראל מנהיג שייצא לפנייהם במלחמה, וידע גם "לבוא לפנייהם" - בגמר המלחמה יידע המנהיג לבוא לפני העם ולומר להם שהניצחון הוא לא בזכות ה'מנהיגות' והמפקדים וכו', אלא זה ניצחון של ה' בלבד. לא כמנהג העולם כאשר אומה מנצחת את אויבתה מיד נערכות חגיגות ניצחון וגאוה בעוצמתו של הצבא והעם. אלא עם ישראל לוקח את נצחונותיו ומביאים אל ה' יתברך. זה ביאור המילים "אשר ייצא לפנייהם ואשר יבוא לפנייהם".

ממשיך משה ומבקש שיהיה לעם ישראל מנהיג "אשר יוציאים ואשר יביאים" - כאן אפשר לומר שמדובר על המלחמה הרוחנית של האדם. שיהיה לעם ישראל מנהיג שיידע להדריך אותם איך להתמודד עם מלחמת היצר - "אשר יוציאים". וכאשר יצליחו להתגבר על היצר הרע ולעשות את רצון ה', ילחמו להכיר שהניצחון שלהם היה מאת ה', כמאמר חז"ל "אילולי הקב"ה עוזרו אינו יכול לו". זה הפירוש "ואשר יביאים" - בבואם מהניצחון במלחמת היצר יעלו את ניצחונם לשמיים.

שבת שלום.

תפוצה: 15,000 עלונים

בשורה משמחת!

שאל את הרב

רציתם לשאול את הרב שאלה ולא ידעתם איך? מהיום ניתן לפנות במייל:

ask@bshemtov.co.il

והרב יענה לפנייתכם בעז"ה

מהיום ניתן לקבל מענה אוושי לכל עניין במערכת "דרך הבעש"ט" בטלפון: **03-30-90-900** שלוחה 0 | בין השעות 9:00-15:00

ממוקד עליך ברחמים!

על שתיקה שמביאה ברכה ועל רחמים שאינם נגמרים!

היום נדבר על אחד הדברים החשובים מאוד בהצלחה עם שלום בית וחינוך ילדים.

חינוך ילדים תלוי בשלום בית. ולכן אני רוצה לדבר על אחת הנקודות החשובות ביותר שבהן תלוי ועומד שלום הבית שאותן אנו לומדים בפרשתינו.

הפרשה מספרת על פנחס בן אלעזר בן אהרון הכהן. **"והשיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם"** (כ"ה, י"א) לקח את הרומח ונעץ בזמרי בן סלוא וכזבי בת צור, הרג אותם ועקב כך קיבל כהונה לו ולזרעו אחריה.

פה כתוב שהוא קיבל ברכה לחינוך הילדים, כהונה לו ולזרעו אחריה, ואני רוצה לתפוס פה את הנקודה הפנימית. מה עומד מאחורי פנחס? מה השורש? איך אני מקבל את פנחס אלי הביתה.

כתוב במדרש רבה: משל למלך שהיה עובר על יד חבורה של נערים פוחזים - זה נקרא שבאבניקים, וקילל אחד מהם את המלך - הוציא עליו מילה פוגעת.

נתמלא המלך עליהם חימה - ככה הפוחזים האלה מדברים?! בא תושב אחד שהיה ביניהם ונתן סטירה על לחיו של הבחור שקילל את המלך - אחד מהחברה האלה ניגש לאותו בחור שפתח את הפה שלו, הפליק לו ו"הרים אותו". המלך ראה את זה ורווח לו, הכל הסתדר. שככה חמתו של המלך.

והנמשל, מי גרם להקב"ה שהשיב חמתו ולא נתכלו כל ישראל, הוא אומר זה פנחס, לקיים מה שנאמר **"חמת מלך מלאכי מוות ואיש חכם יכפרנה"** (משלי ט"ז, י"ד). פנחס הכהן הוא האיש החכם שכיפר והסיר את חרון אף המלך. **אני חושב שפה כתוב הסוד הגדול של פנחס.**

"ואיש חכם יכפרנה" - פנחס נקרא חכם. מה הקשר בין מה שפנחס עשה לחוכמה? אני הייתי קורא לזה קנאי לדבר ה', צדיק, אבל במה ראית שהוא חכם?

כאן אני רוצה לומר דבר שהוא חשוב מאוד: אתם יודעים מתי פנחס נהיה כהן? **"והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם"** (כ"ה, י"ג). פנחס נהיה כהן רק עכשיו. "לא נתכהן פנחס עד שהרגו לזמרי בן סלוא" (שם, רש"י).

אני רוצה שתבינו: פנחס הוא הבן של אלעזר ונכד של אהרון הכהן, סבא שלו כהן מזמן, אבא שלו גם נהיה כהן. כשהקב"ה מינה את הכהנים הוא מינה את אהרון ואת בניו של אהרון. מי הם בניו של אהרון? אלעזר, איתמר, נדב ואביהו. נדב ואביהו נפטרו, נשארו אלעזר ואיתמר. מה עם הנכד פנחס? לא! אתה לא כהן. אבל אבא שלי כהן, סבא שלי כהן, מה איתי? למה אני לא כהן? מה קרה? מה אני לא בסדר?

לפני כמה שבועות קראנו על קורח. היתה לו טענה, לי יותר מתאים להיות הנשיא של משפחות הקהתי, למה לא מיניתם אותי? נתקמ נבשיאותו של אליצפן בן עוזיאל, קם ועשה מחלוקת. ואילו פנחס שתק!

ועל זה נאמר **"סייג לחוכמה שתיקה"**.

אדם חכם הוא מי שידוע לשתוק. יש אחד שרק נגעו בו, מיד מיילל, מיד צעקות, מיד בלגן, מיד טענות ומיד קללות.

ששש, חכה, תחשוב, תירגע, תשקול את המילים, אולי תחשוב שזה מאת ה'.

"ואיש חכם יכפרנה". זו לא שתיקה של אנשים ששותקים כי הם טיפוס מופנם או שהם רועדים מפחד. פנחס הוא עוצמתי, כשהוא רוצה להגיב, יש לו את זה בוורידים. הוא יודע גם להרים רומח... ובכל זאת פנחס שתק ארבעים שנה ולא אמר מילה!

יש כאלה ששותקים שקט שלפני הסערה. זו לא שתיקה, זו הכנה לפיגוע... פנחס שתק שתיקה מוחלטת, **גם בפנים.** דרך אגב, לפנחס יש סבא גדול שמלמד אותו לשתוק - **"וידם אהרן"** (ויקרא י', ג). והנכד הולך בדרך של סבא.

"והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם" - אתה רוצה הצלחה בחינוך ילדים? צריך לשתוק. יש הורים ביקורתיים, כל הזמן מעיירים 'למה נגעת בזה? תנקח שם, תרים, תלך, תחזוה, זה אסור! הילד כל הזמן בלחץ. בסוף הילד סוגר את הספר - נמאסתם עלי.

פנחס מלמד אותנו, תלמד לשתוק! לא כל רגע הערה לילדים או ביקורת, ד', ד': הילדים שלו יזכו להיות כהנים לדורי דורות. כשאבא שתקן, הילדים רק מחכים למוצא פיו. רק תגיד מילה, אבא מתגעגעים למסר שלך!

כתוב בגמרא **"אם הרב דומה למלאך ה' צבאות, יבקשו תורה מפיהו ואם לאו, אל יבקשו תורה מפיהו, שנאמר כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא"**. אמר החוזה מלובלין: אם הרב דומה למלאך ה', **בקשו תורה מפיהו** - מלאך ה' לא אומר דברי תורה, אלא רק כשמבקשים ממנו. אבל אם הרב לא דומה למלאך ה' לא צריך לבקש תורה, כי הוא אומר לך גם בלי שתצצה... כל היום מדבר ומברכר.

נקודה חשובה לחיים: **"תייקר את המילים שלך"**. סוד ענק בחינוך ילדים.

אבל גם סוד ענק בשלום בית. **"בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן"** (משלי כ"ד, ג). אשת חיל גם היא משתבחת, **"פיה פתחה בחכמה"** (משלי ל"א, כ"ו) מה זה "בחוכמה"? - אחרי הרבה שתיקה. היא שותקת יותר ממה שהיא מדברת. יש כאלה מדברות יותר ממה שהן שותקות, אתה צריך מדי פעם להתחנן, תנשמי, תעשי טובה, תנסי לנשום בבקשה שלא תחנקי, חבל עליך, את צעירה.

ה'אשת חיל' פותחת את הפה אחרי הרבה שתיקה, אבל לא של עצבים, כמו אלה ששותקות וחושבות בלב 'חכה אני אראה לך מה זה, יבוא יומך'...

בבית צריך הרבה להבליג, הרבה לשתוק. גם לבעל צריך להבליג, לא על כל דבר לתת לו בראש.

כשאדם הולך כך, עליו נאמר **"הנני נתן לו את**

בריתי שלום" הוא יזכה לשלום בית.

מאיפה פנחס קיבל את הכוחות והעוצמות לנעוץ חרב? **מהשתיקה!** כי כשאדם שותק שתיקה של אמונה - 'זה לא הוא, זה השם', אז כשהוא פותח את הפה ומגיב, כל מילה שלו היא 'מילה בסלע' שתיקותא בתרין'. כלומר המילה שבאה אחרי שתיקה שווה פעמיים!

ראיתם פעם חתן וכלה מתחת לחופה? החתן דומיננטי להפליא, מוציא טבעת, הרי את מקודשת לי בטבעת זו. אחר כך לוקח כוס ושובר, מראה לכולם שהוא גבר, אחר כך הוא גם יודע להגיד פסוקים בעל פה, אם אשכחך ירושלים, ממש גאון, לחידון התנ"ך היה צריך לשלוח אותו, אחר כך שהחיינו וקיימנו והגיענו על הטלית.

ומה עם הכלה? למה היא לא משתפת פעולה? היא בהלם? היא בשוק? היא בטראומה? למה הכלה לא מדברת?

התשובה: הכוח שהכלה מביאה איתה לבית זו השתיקה. ולמה דווקא את השתיקה? כי לאישה יש את כוח הדיבור, עשרה קבין של דיבור ירדו לעולם, תשעה נטלו הנשים. לכן, כדי שלדיבור שלך תהיה את העוצמה, **צריך שתהיה לו הקדמה של שתיקה.**

מי ששותק בהתחלה, תהיה לו אחר כך השפעה בעתיד, אבל מי שמיד בהתחלה דיבר ובלבל את המוח, יהיה קשה מאוד אחר כך לשמוע אותו. שמענו אותך כבר... הבנו אותך...

רציתי עוד מילה שקשורה לאותו נושא לפני שאנחנו מסיימים את השיעור:

אם אני רוצה לזכות שחופ שלום בית והצלחה בחינוך הילדים, אזכה שבורא עולם ישפיע לבית שלי **רק רחמים! האם יש כזה דבר?** אבל בלי בלבולים מהצד... **נטו רחמים!**

בוודאי שכן! בואו תשמעו איך זוכים לכך: כתוב בפסוק **"ויאחז צדיק דרכו"** (איוב י"ב, ט). בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה במרגלים, **"אכנו בדבר ואורישנו ואעשה אותך לגוי גדול"** (במדבר י"ז, י"ב).

אמר לו משה לקדוש ברוך הוא, תפוס מידתך, תפוס אומנותך. משה מבקש מה' שיתהלך עם הנקודה שלו בלבד, שהרי כל הצדיקים תפסו כל אחד אומנותו.

אברהם תפס את המילה, שנאמר התהלך לפני והיה תמים, יצחק תפס את התפילה שנאמר ויעתר יצחק לה', פנחס תפס את הקנאה שנאמר בקנאו את קנאתי בתוכם, אף אתה בורא עולם תפוס אומנותך. אמר לו הקב"ה מהי אומנותי? אמר לו משה - רחמן, רחום וחנון אתה.

לכאורה פלא: וכי ככה מדברים לקדוש ברוך הוא? האם אתה יכול להגיד לה' 'עזוב, ותהיה ממוקד ברחמים'?

כתוב כאן דבר מבהיל:

"ויאחז צדיק דרכו", כשאתה ממוקד במקום שלך אישית ולא מתפזר אז גם בורא עולם לא יתפזר ה'

בואו לשמוח ולהתחזק עם דרך הבעל שם טוב

<p>כל יום חמישי ברמלה בית הכנסת 'הקראון' רחוב מנשה צאלח 8 בשעה 20:45 לנשים ולגברים</p>	<p>כל יום רביעי (פעם בשבועיים) בכפר סבא רחוב רינגנבלום 3 בשעה 21:00 לנשים וגברים</p>	<p>כל יום רביעי (פעם בשבועיים) בית הכנסת 'פועלי צדק' רחוב הבנים פינת אהבת ציון בשעה 20:45 לנשים וגברים</p>	<p>כל יום שלישי בתל אביב בית הכנסת 'נחלת אבות' רחוב מלצ'ס 41 פינת ברוכוב בשעה 21:00 לנשים ולגברים</p>	<p>כל יום שלישי בבני ברק בית הכנסת 'אחוזת מרדכי' רחוב סוכרש 6 שייכון 1 בני ברק בשעה 18:10 לגברים בלבד</p>	<p>יום ראשון פעם בשבועיים ברחובות בית הכנסת 'מדרש שלמה' רחוב אברהם שארית 41 בשעה 21:00 גברים/נשים לפרטים 052-6307730</p>
---	---	---	--	--	---

< לחיזוק היומי בהאזנה קולית 03-30-90-990 < לסרטון יומי 058-313-9000

052-5732470

מטפלת רגשית

עפ"י דרך הבעל שם טוב

המשל על צינור המים

לגן עצים מרהיב ביפיו היה גנן עניו כולם קראו לו הגנן משה הגנן היה בכל יום מחבר את הצינור לברז המים הראשי והמים זרמו דרך הצינור והשקו את כל עצי הגן הגנן משה שמח מאוד הצינור שמח מאוד והעצים שמחו מאוד הבנתם נכון? כל הגן שמח מאוד עם הזמן העצים התחילו לתת כבוד לצינור ולחכות לו שיגיע להשקות אותם והצינור מבחינתו לאט לאט היה בטוח שהמים החיים הטהורים שעוברים דרכו למעשה נובעים ממנו.... וכך לאט לאט הצינור שלנו התנפח מגאוה והזרימה דרכו נעשתה חלשה מאוד (ככל שקוטר הצינור רחב זרימת המים חלשה יותר) לבסוף החליט הגנן משה שלטובת הגן, העצים והצינור הוא יחבר אותם לברז אחר של מי הביוב ויהיה לו תפקיד אחר להעביר את מי הביוב מחוץ לגן הצינור שלנו היה בשוק! המום! מבוויש מאוד איך זה יתכן? שדרכו עוברים מים דלוחים? הוא היה שבור מזה ולבסוף הבין **"המים שעברו דרכי הם לא שלי"** **אני רק צינור ממני המים לא נובעים"** וראו איזה פלא הצינור כבר לא היה נפוח מגאוה והזרימה בו השתפרה והגנן משה חזר להשקות את העצים אחת לכמה זמן שהצינור שוכח ומתנפח הגנן משה מעביר דרכו ביוב והוא מיד נרגע ואומר בהכנעה: כל המים הטובים שעוברים דרכי הם לא שלי! הם מהברז הראשי ואני מה? צינור מים פשוט קוראים יקרים ומה הנמשל: הם לא איכפת לכם אנצל את העובדה שאני בעילום שם(ברוך השם על זה) ואזכיר את חטאי: אני ברוך השם מצאתי את דרך הבעל שם טוב, בהתחלה היה לי קשה להבין את הדיבורים התגרדתי בכל הגוף לאט לאט קלטתי, הבנתי כמה אני מלאת גאוה וכמה עבודה יש לי מול הבעל והילדים אחר כך עם העבודה קשה הגיעו התוצאות (ברוך השם זאת דרך שצריך לתת עבודה) הבית הפך לבית של שמחה וצחוק במקום בית של פקודות וצעקות ואחת לכמה זמן שאני בטוחה שאני עושה את העבודה שאני זאת השכינה הצינור שאני מתנפח ומלא גאוה ולמעני ולטובתי הגנן מחבר אותי למי הביוב ומה שיוצא ממני? אוי, השם יעזור וישע יציל ויגן על כל בני ביתי ועלי לרגע אני שבורה ורוצצה מהנפילה שלי אבל מיד קמה ומבינה: שכל הטוב שיוצא ממני לא ממני זה נובע זה מאת השם ואז אני חוזרת להשקות את הבית במים חיים כצינור פשוט באמונה פשוטה **זה לא נובע ממני זאת השכינה שמשקה דרכי ואם אשכח הביוב יעבור דרכי.**

שבת שלום

הסתדרתי, פה היתה נזילה, פה היה בעל בית שצעק, כל פעם היה בלאגן אחר ועברנו ממקום למקום.

מסביבי כולם, זה קנה דירה וזה קנה ואני לא קניתי. אבל ה' נתן לי מתנה, קוראים לה הדוד מאיר. אח של אמא שלי זכרונה לברכה, הוא מלווה אותי כבר מגיל קטנות והוא היה דוגמא בשבילי לדקדוק בהלכה ויראת שמים, לכבוד להורים ולהרבה הרבה דברים.

אחרי שלוש שנים מהנישואין, אני מרים טלפון לדוד היקר שלי: 'מה שלומך דוד מאיר? מה חדש? אולי יש לך דירה שאתה חושב שהיא יכולה להתאים לי לקנות?'

תוך יומיים אני מקבל טלפון מדוד מאיר, 'מצאתי לך דירה'. זו הדירה שאני גר בה היום, זו היתה דירת שני חדרים, היא מצאה חן בעינינו, וסגרנו חוזה.

שאלתי את הדוד היקר שלי, 'דוד, איפה היית עד היום? אני כבר שלוש שנים מתרוצץ, מחפש דירה, איפה היית?'

ואז הוא אמר לי: 'וכי פנית אלי? דיברת איתי? אם לא מדברים, אני לא מכניס את האף שלי. אני פה בשבילך, אבל אם לא פנית, אני לא אכנס לך לחיים.'

לקחתי את זה כמסר לחיים, זה לא רק פנחס שממוקד בעניין שלו, גם דוד שלי היה כך. גם דוד מאיר התנהג כך וכשיש לך כזה דוד שמתנהל ככה, מעביר לך כזה מסר, זה מחייב אותך.

אחי ורעי, אם אנחנו רוצים שיהיו לנו רחמים בבית ורק רחמים, בלי דינים, רוצים רחמים, לא רוצים דינים, תתמקדו בנקודה שלכם. בעל יקר, תהיה ממוקד בנקודה שלך בבית, חינוך, פרנסה, מילה טובה, הכוונה, יחס, פרגונים, תן את העבודה שלך. אמא יקרה תתמקדי בנקודה שלך, ילדים, בישולים, עדינות, מתיקות, תני את הכוח שלך בבית, לא כל אחד נכנס חזיתית בזולת, זה לא התפקיד שלנו, וכשאנחנו נהיה ממוקדים אז בורא עולם יהיה ממוקד בתפקיד שלו להשפיע עלינו אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי.

אני רוצה להגיד לכם קהל קדוש ויקר, הייתם הערב ממש מתוקים. אני ממש מתפעל איך שאתם לוקחים את הדברים ברצינות, אני רוצה לברך אתכם קהל קדוש ויקר שה' ישפיע עליכם רק רחמים, שיהיה ממוקד רק ברחמים עליכם, ועל כלל ישראל ועל כל אלה ששומעים את דרך הבעל שם טוב.

אמן כן יהי רצון.

שבת שלום.

ברא את העולם להיטיב, לתת, להשפיע, לרחם, זו המטרה שלשמה נברא העולם. אבל כשאני מתפזר, במקום להיות ממוקד בנקודה שלי, אני מתחיל לזלוג, אז גם לקדוש ברוך הוא אין ברירה והוא מתחיל לזלוג. "אכנו דבר", בכל מיני בלאגנים. זה לא מה שרציתי, אני רציתי להיטיב, אבל אתה זו לכל מיני צדדים, אתה מביא אותי גם לזו לכל מיני צדדים.

שמעתם מה כתוב כאן?

רוצים ברכה? רוצים שה' יהיה ממוקד ויתן לכם רק רחמים? תהיו גם אתם ממוקדים.

מה הכוונה ממוקדים?

כשבעל בא הביתה ומעיר לאשתו 'מה עשית כל היום? מה עשית מהבוקר?' אומרת לו, עשיתי את הכיור החלבי. 'נו באמת, היית יכולה להספיק גם את הבשרי...' או 'למה לא בישלתי?' בעל יקר! תהיה ממוקד בנקודה שלך! אתה רוצה שבורא עולם יהיה ממוקד ברחמים שזו הנקודה של הקב"ה? תהיה אתה ממוקד בנקודה שלך, **בעבודת ה' שלך.**

לפעמים בעל בא הביתה ואשתו מתחילה להעיר לו, עם מי דיברת? תראה את הטלפון. מתחילה לעבור על השיחות היוצאות 'מי זאת שולה?' אומר לה, אחת העובדות. אחת העובדות? אני לא מאמינה, אני רואה פה עוד אחת, זהבה, בוא הנה, גם שולה וגם זהבה? 'גברתי, זו העבודה שלי...' ד', היא נכנסת לו לחיים במקום להתמקד בעבודה שלה.

את אמא! אמא זה עיקרו של בית, חיוך, מתיקות, עדינות, תהיי ממוקדת בנקודות שלך. גם כבוד הבעל היקר תהיה ממוקד בעבודה שלך. לא לדחוף את האף איפה שלא ביקשו ממך. כשהבעל יהיה ממוקד בנקודה שלו והאישה תהיה ממוקדת בנקודה שלה, אז בורא עולם יהיה ממוקד בנקודה שלו להיטיב ולרחם ולהשפיע רק טוב.

שתדעו לכם, כשאישה עושה את החלק שלה בשלמות, בעלה יעשה את החלק שלו בשלמות. וכשהבעל יעשה את החלק שלו בשלמות זה יעזור וישפיע על אשתו שהיא תעשה את החלק שלה בשלמות. הרבה פעמים מבקשים ממני 'הרב תדבר איתו, תגיד לו, תעיר לו...'

מי אני שאני אעיר לו? לא ביקשו ממך, אל תתערב. הבעל פנה אליך? תענה לו. לא פנו - שתוק ואל תתערב.

אני רוצה לספר לכם סיפור.

שלוש שנים אחרי שהתחתנתי עדיין הסתובבת בלי דירה. עברתי משכירות לשכירות. פה לא

קו דרך הבעל שם טוב
 ☎ 03-30-90-900 ☎
 מאזינים ומתחברים.
 לקבלת העלון ושיעורים לצפיה במייל
 derech.alon@gmail.com

ניתן לצפות בשיחה זו
 ברשתות
 הסריקה
 הברקוד:

להזמנת שיעור
 ברחבי הארץ
 050-373-9010

רוצים להקדיש את השיעור
 לזכותכם ולזכות יקרנים
 בתרומה של 360 ש"ח
 חייגו
 03-30-90-900
 שלושה 0

המתנה שבנקמות

סיפור מספר 17 בקו הסיפורים "ילדים בדרך": 08-9190090

תקציר משבוע שעבר:

עידן רצה לנקם במחנך שלו ובחברים שפגעו בו, אבל שמע מראש הישיבה שאם אדם משתנה למרות האנשים שהציקו לו - זו הנקמה הטובה והקדושה ביותר. הוא מחליט להשתנות, אבל נתקל בקשיים ושוכח את מה שלמד.

החברים חשבו שעידן יטובה, אבל הוא אמר בגבוהה: "איני מתאש, אני חייב לנקום!" הוא נגש שוב לספסל הראשון, "סליחה, אתה יכול להסביר לי את השורה הזו?"

פעבר רבע שעה הוא הבין, ועבר לחבר הבא שיסביר את השורה השנייה. הוא עבר בין כל החברים בבית המדרש, ובסוף היום הצליח להבין מחדש את העמוד. אך למחרת קשקשם בפקר - שוב שכת הכל.

כל התלמידים כבר התקדמו בלמוד, ורק עידן נותר בעמוד הראשון. אבל הוא לא נשבר, הוא החליט שהוא חייב נקמה. לאט לאט קלטו בישיבה שעידן הוא בן אדם שאינו מתאש.

הלכו לספר למשגיח, "מסכן עידן, יש לרב משהו לתת לו לשנות שלא ישכח את הלמוד? הוא כל היום לומד, ועד שבסוף היום מבין את העמוד, למחרת הוא שוכח אותו. יש איזה שמן זית או שקוי פלאים לזכרון?" הרב נאנח, "רק תפלות. שיםשך להתפלל, והוא עוד יצליח".

למחרת שוב השקיע עידן את כל כולו בלמוד. מרב מאמץ, בהפסקת הצהרים הוא חש לפתע רעב מאוד. הוא שאל חבר בפנימיה, "יש משהו לטעם?" החבר התפלל: "בפנימיה? פה זה לא חדר אכלו!" עידן הנהן בהבנה, ואז עלה לו רעיון: "אני אפתח בפנימיה גמ"ח אכלו!"

למחרת, כשהסתובב בין החברים והם הסבירו לו את הגמרא, שאל כל אחד מהם: "אתה מענין לתרם שקל עבור גמ"ח שאני מקים?" כלם התניסו בשמחה, ובסוף היום עידן אסף מקל תלמידי הישיבה שלוש מאות שקל.

כשהקסף כביסו, יצא עידן וקנה פרות, פצאונים, רוקלעה, שתיה וממתקים. הוא ערך את הכל על שלחנות, הניח בכל קומה בפנימיה שלחן, וכתב שלט: "גמ"ח אכלו". בצהרים נכנסו החברים לפנימיה, ולפתע ראו את שפע האכל והמגונות. "ואו! מאיפה כל הפנוקים האלו? בטח עידן ארגן הכל! איזה מתק של בחור,

איזה יפי".

עידן נהיה הבחור האהוב ביותר בישיבה. כלם אמרו בהתפעלות, "תלמדו מההתמדה של עידן, תלמדו מהחסד של עידן". כלם היו מגיעים לסדר ב' אחרי הצהרים שבעים ושמונים, "עידן, בזכותך אכלתי היום תפוח וברכתך בנרא פרי העץ", אמר חבר בהתלהבות. השני הוסיף, "תודה שקנית ופלים, הייתי רעב מאוד", וכלם ברכו את עידן בלי סוף.

יום אחד בקש חבר מעידן להשתמש בעט שלו. עידן נתן לו בשמחה ולפתע קרא: "יש לי רעיון! אפטר לפתח גמ"ח מכשירי כתיבה!" הוא אסף כסף מתלמידי הישיבה וקנה עטים, דפדפות, קולטרים, טיפקס, מחודד, עפרונות שפיצים ואפילו דיו של צביעת תפלין". התלמידים לקחו משם את מה שהיו צריכים, ובגמר השמוש החזירו, וכלם היו שמחים ומרצים.

שבוע לאחר מכן, חבר נגש לעידן, "אתה יודע איפה שמעון? הוא כבר יומים לא בישיבה".

עידן טפח על מצחו, "בכלל לא שמתי לב שהוא חסר! יש לי רעיון, נפתח גמ"ח טלפונים לנעדרים!" עידן בקש משלושה בחורים לזאג להתקשר לכל בחור שלא נמצא, להתענין בשלומם, ולהגיד לו שמתגעגעים אליו. וכה, גמ"ח נוסף מבית היוצר של עידן קם בישיבה.

אבל זה לא היה הסוף... פשחברו של עידן הרגיש לא טוב, הוא שכב בערב בחדרו ונראה חור וחלש. עידן רכן אליו, "איך אתה מרגיש? אכלת היום משהו?" החבר גנח. "לא".

עידן נדהם. הוא פנה במהירות למטבח והגיש לבחור ארוחה מזינה. בלילה הוא חשב: "זה לא בסדר! אני הולך לפתח גמ"ח נוסף, גמ"ח בקור חולים. לכל בחור חולה בפנימיה ידאגו להגיש מתדר האכל את כל הארוחות לחדרו, עד שהוא יבריא. כבר למחרת הודיע עידן בישיבה על פתיחת הגמ"ח הנוסף, וכלם שמחו מהרעיון. עידן הפך להיות בחור פופולרי ואהוב ביותר.

המשגיח קרא לו, ואמר בהתפעלות, "אשרו! אתה מתק של בחור". וההערכה המשיכה לעטף אותו מקל הפינוים. עידן גדל, ובמהלך השנים נפתח לו הראש בסיעתא דשמיא, המאמץ וההתמדה שלו נשאו פרות, והוא נהיה תלמיד חכם והגיע גיל שדוכים.

ביום בהיר אחד הגיע אל ראש הישיבה יהודי מילינה. הוא אמר שיש לו בת משכמה ומעלה, והוא רוצה עבורה לשדוך את הבחור הטוב ביותר בישיבה, והצהיר שהוא מוכן לתת דיירה. ראש הישיבה עלה יחד אתו לעזרת הנשים, והראה לו את בית המדרש מלמעלה. "אתה רואה את הבחור השמנמן בשורה החמישית?" הצביע ראש הישיבה, "קוראים לו עידן, זה ה-בחור. הוא מתמיד עצום, בעל חסד גדול, מי שתקבל אותו - תזכה".

המילינר הביט בו בהסוס, "הוא אינו נראה מישהו מיוחד". ראש הישיבה צחק, "דבר אתו, ותבין".

האם יורשם האילוניך מצידיך? לאן יובילו אותן חייו והאם הנקמה הקדושה שלו תצליח?

המשך יבוא בעל"ה בשבוע הבא.
בת שלום.

בואו לחלק יהלומים

הצטרפו למנוי להפצת הגיליונות במחיר עלות בלבד!

לקבלת פרטים על הפצה באזורכם: 03-30-90-900 שלוחה 0 | מצווה מכספי מעשר

נרפאות נועה בת גילה | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני | להצלחת משה' כהן, משה' לוי אברהם, משה' תמם, שיי בן רחל | כע"נ הודיה בת עידית | כע"נ עידו אכיהו בן אורנה רומי בן אגניה | כע"נ שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוכיסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שנית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעיעה | כע"נ ניסים סימון בן עליזה | כע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר | כע"נ אסתר בת שבה | כע"נ חנה בת אסתר מנול, מפרט בת רחל | כע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה | כע"נ יוסף בן ישעיהו ז"ל | כע"נ שלמה (סוכימו) בן ברכה ברטה ז"ל